

Dongó

LCLAP.

Megjelenik minden vasárnap.

I. évfolyam 5. szám.

Ára 4 fillér.

1913. november hó 2.

Krónika a hétről.

Csöstől szakadt ránk az események árja,
Nehéz felsorolni, se szeri se száma.
Hegyek torlódnak itt a szenzációbul,
Választási izgalmaktól ember feje kábul.
Melyiket válasszam, melyiket szeressem?
Megyebizottságba melyiket menesszem?
Ezen töpreng Makó minden választója,
Kiknél politika az életnek sója.

Ütközet lesz Makón jövő vasárnapra,
Két párt ütközik meg életre, halálra.
Két párt vitézei között küzd a rabbi,
Nem Zahoda, hanem: Ármin Kecskeméti,
Igaza van, mért ne tenné, teheti
Mert hiszen a közbizalom nem tréfi.
Wéber Péter is a listán szerepel,
Espersit az ellenfele — szívében a kereszttel.

Elek Lajos szintén jelen, s miért ne,
Mikor ő pártja legkülönb cipésze.
No és mert a nivóra is kell adni,
Nem szabad azt Gerővel lerontatni.
Legnagyobb a közbizalom Fürgében,
Mert úgy mondják, ő dolgozik fürgébben.
Gorcsa Péter — görögök szemefénye,
Igy kerül tán várostól a megyére.

És mert hát a választáson győzni szeretnének,
Justh Gyula Tornyaról, jön le majd vezérnek.
Megmutatta ő e héten, hogy mi az uri tempó,
Nem fogadta a főispánt, vigye el a Manó.
Szó sem igaz abból, amit mond a hír, a röpke,
Hogy a vizitet visszaadni szándékszik ő kelme.

És mert a vezér példáját követik a hívek,
Bojkott alá helyezik az urakat — a népek.

*

Justh Gyula így bánt el a királlyal magával,
Mért tett vón kivételt az új főispánnal.
Kiss Pali sem áll szóba majd Meskóval,
Nyak Sándor sem beszél már többé Demkóval.
Samu bácsi — fájo szívvel — mit tehet?
Bojkott alá helyezi, akit lehet.
Imre fia pedig — bár ő jó embör . . .
Minden mungót a bankjából kisöpör.
Dózsa Feri bojkottálja Hervayt,
A HUZUFI szerkesztőjét: a Dudit.
Espersit majd megveti a papokat,
Kiket pedig úgy szeretett, majd fölfalt.
Polgármester, aki mungó, lesz majd ágy,
Akit megvet Szakács Gábor, Szakács Márk.
Szücs Jóska, ki mokány magyar, megteszi,
Hogy nem fogadja, ha Návay köszönti.
Rákosynak, aki pedig kapitány,
Plutó farkat soha többé nem csóvál.
Skorpiónak gyötrelem lesz élete,
Bojkottálja saját szedő-gyereke.
Dózsa Simit, mintha volna huszonegy,
Ugy vágja ki társaságból: Adolf Teltsch.
S hogy cifrább legyen ez a nemes küzdelem,
Még a következő bojkottokat képzelem:
Csavargók a rendőrséget utálják,
A betegek a kórházat szapulják.
Órültek a tébolydákat megvetik.
A marhák a mészárszéket kerülük.
A legyek a Koronából elszállnak,
Kaszárnyától a katonák megválnak.
És végre mert én is tudom mi a bojkott
Elkerülöm a hitelezöm, — meg a végrehajtót.

Női kalapok mindenkor a legújabb divat szerint **párizsi modellek után**

ugyszintén átalakítások a legolcsóbban készülnek:

WEISZMANN MALVIN női kalapdivattermében

MAKÓN, Deák Ferenc-utca.

Királyok alkonya.

Cimkép a DONGÓ regényéhez, mely azt ábrázolja, hogy miként képzei János a jövő zenéjét. A forradalom embere ő, s forradalmi rajta minden, a kalap, a kalapon a kappantoll, melytől abban a pillanatban fosztották meg a szegény baromfit, mikor a köztársaságért kukorékolt. A „Szabad gondolat“ a hóna alatt, a korona a talpa alatt, s végül ami van a kalap alatt. Nem azt, hanem a szakált gondoljuk, melyet azóta szintén csupa forradalmiságból guillottine alá szolgáltatott, csak azért, hogy ez a rajz ne hasonlítson hozzá. Hát ez ő: a forradalmi János.

Ma, vasárnap, november 2-án
a Korzó-szálloda éttermében nagy
tombola-estély lesz.

Vagyunk, tehát működünk.

Miután egy keveset beszéltek róla, — egy pár évig — megalakult, mint tudva van, a *József főherceg szanatórium egyesület makói fiókja* is. Megalakult, tehát van! Egyéneknek gondolkodniok kell, hogy legyen, ilyen jótékony egyesületektől azonban ez nem kívánható, elég ha megalakulnak.

Azaz, hogy nem elég, mert egyesek úgy vélték, hogy működni is kell, hogy igazán legyünk. És mert igazán akarnak lenni, elhatározták, hogy működnek. Hogy ezt bebizonyítsák, — a napokban — a lapokban közölt gyakori nógatásra megtartották az első választmányi ülést.

Ezen a választmányi ülésen egyhangú volt a lelkesedés ama terv iránt, hogy működni akarnak, hogy a működést megkezdjék. Megkezdeni, de hogyan. Hogyan? Hát hogyan lehet egy működést megkezdeni — mondotta volna egy jelen volt izraelit, ha ilyen elit jelen lett volna — hát hogyan? Hát úgy, rendezzünk bálát, rendezzünk táncmulatságot . . .

Ezt az indítványt azonban elvetették, mint a sulykot, mert úgy találták, hogy a tánc nem alkalmas a tüdővész leküzdésére, sőt ellenkezőleg, táncsal szerzik a tüdővést.

Voltak, akik nagyszabásu hangversenyt akartak rendezni, de mások ellene voltak a nagy-szabásnak, mert az — ugymond — nagy port verne föl, — s a por az használ a tüdővéznek.

Végre is orvosaik tanácsára abban állapotok meg, hogy tea-estélyeket rendeznek, ahol tekintettel az egyesület higiénikus céljára, csak székifü és mell-teát fognak szervirozni. És ebben megállapodtak.

Kész bádóg- és zománcozott edények

hol szerezhetők be a legolcsóbban?

BIRI IMRE

bádógos-üzletében a püspökkerttel szemben.

Vizvezeték-, villanycsengő- és fürdőszobaberendezéseket a legmodernebbül készít. — Épületek készítésénél minden bádógos munkát elvállal jutányos áron.

Valódi szikra-gyöngye bor lesz felszolgálva!

Szíves pártfogást kér:

LIGETI RÓBERT

Korzó-szállodás.

IRÁNYZAT: SZILÁRD.

Az a rémes hír futotta
Végig a világot,
Hogy az ujságírás vágya
Tetőfokra hágott.

Mindenki csak ujságíró
Vágyakozik lenni,
S legalább is mint kiadó
Akar tönkremenni.

Pedig pedig van itt ujság
A számuk légió,
Ellenzéki, kormánypárti,
Keresztény, meg zsidó.

„Hivatalos Lap” készül a
Mohos megyeházán.
Mohos ott a szerkesztés is...
Vélekedik Lázár.

„Makói Figgetlen Ujság”
Figg ezer érdektől.
„Maros Ujság” álmodozik
A „kümivesek”-ről.

A „Makói Ujság” pedig
Szép kis testvért kapott,
Pláne most hogy Dudi írja,
S szignálja a lapot.

Két lapban is foly a viccek
Feneketlen árja,
Két lapban is fenekedik
Sok rossz májú szája.

Amde mindez még nem elég,
Gondolja sok ember.
S rengeteg sok rossz lapot fog
Hozni a november.

Kálomista lapot indit
Hosszú Dérczy páter,
S ontja majd a szent malasztot,
Akárcsak egy kráter.

És neológ zsidó lapot
Irnak orthodoxok.
S rituális gőzfürdőben
Kapnak ezért boksztot.

Ujságot ír a toronyban
Harangozó, s bakter,
S cikkeket vág liba helyett
Minden zsidó sakter.

A „Lay” ur is ujságírnok,
- Nyilj meg neki, óh, sir, -
S hagyatéki jegyzőkönyvek
helyett „krokodilt” ír.

Utcaseprő, kutyapecér
Ujságot fog irni...
- Jó emberek! Mondjátok meg:
Ki lehet ezt birni?!

Urak, szép e felbuzdulás,...
Szúm csak az mardossa:
Marad-e ki lapot nem ir,
Hanem elolvassa?!

Ifj. Kapé.

M e g j e g y z é s .

Édes Uram, drága Lelkem!
Ne fájjon az Önnek,
Hogy naponta újabb, régibb
„Ujságírók” jönnek!
Ne féljen, az olvasónak
Sem leszünk hijjában...
- Mi olvassuk egymás lapját,
De - cserepéldányban!

Szerk.

WEISZ JENŐ**„OTTHON” KÁVÉHÁZA**
AZ ÚRI KÖZÖNSÉG TALÁLKOZÓHELYE.

- Mindennemű

kávéházi italok. Hideg büffé.

Figyelmes kiszolgálás!**Minden este kitünő cigányzene!****Első makói****kenyérgyár és fehérsütőde**ajánlja orvosi tekintélyek által elősmert,
nagy táperővel bíró**gyógykészsültjét**mely csecsemőgyermeknek póttáplálkozása
sára különösen beválló.**Naponta friss rozskenyér és
házikenyer kapható!**

A városi parlamentből.

Napirenden: a nyugdíjszabályzat.

Első szónok: Mint a jólléti takarékos tulajdonosa, nem fogadom el a nyugdíjszabályzat módosítását. Jó is volna! a tisztviselőknek semmit! Elég ha dolgozhatnak, nyugdíjra ráérnek majd a haláluk után számot tartani. Miért nem foglalkoznak pénzkölcsönzéssel, és miért nem szédnek 10—15 percent kamatot a tőkájük után? Én sem csinállok semmit, mégis urasan élek a milliócskából. A szegény nép már nem bír el több terhet, elég ha a nagy kamatot és perköltségeket fizeti a banknak. Indítványozom a felebbezést, — ha lehetne, — egyébként magam sem tudom mit akarok.

Második szónok: Csatlakozom az előttem szólóhoz. Én sem látok szükségét a magam személyében, de azért nem engedem a szegény népet terhelni! Elég ha nekem adózik! Illyes az indítvány! Le a tisztviselőkkel!

Harmadik szónok: A nyugdíj ellen felebbezhet is a város, nem is, én azt hiszem azonban, jobb lesz felebbeznie, mert annak vagy lesz eredménye vagy sem, — . . . s így tovább.

A jó vő.

Anyós: Egy darab friss turóslepényért oda adnám a fél életemet.

A jó vő szalad és hoz két darabot.

A bűn.

A főtisztelendő urnál gyón egy ember.
— Háromszor megvertem a feleségemet.
— Ne a jótéteményeidről, hanem a bűneidről beszélj — mondja dühösen a tisztelendő ur.

TÁNC TANÍTÁSI FELHÍVÁS!

Az ÉRDEKY-tánciskolában az

őszi táncanfolyam

október 20-án megkezdődött.

Ezúton értesítetnek az igen tisztelt szülők és tánc kedvelő ifjuság, hogy ezen táncanfolyamon az eddigi táncokon kívül a legújabb táncok is, mint **Boston**, **Two-Steep** (tu-step) taníttatni fognak.

A kis erényes.

— Az istenért, csak nem akar megcsókolni?

— De igen, ha megengedné . . .

— Sohasem fogom megengedni, de persze, mit törődik maga egy szegény, védtelen leány engedelmével . . .

Finom kiszolgálás.

Két utazó egy kts korcsmába ment ebédelni.

A pincér hozza a levest. Hát — a kanál? — Kérdé az egyik utazó. Igenis kérem! Belenyul a pincér a kabátzsebébe és kivisz egy kanalat.

— Tessék a kanál — kérek sót! A pincér a nadrágja zsebéből kivisz sót. Paprikát! — Mondja dühösen ezután.

— Tessék paprika — feleli a pincér, miközben a mellényzsebéből kivett paprikát. A másik utazó oda szól kollegájának:

— Kedves Kollega, ne kérjen ettől az embertől mustárt!

ÚRI SZABÓ-ÜZLET MEGNYITÁS!

Értesitem a tisztelt közönséget, hogy Makón, a Fötéren, Schwartz fényképész udvarán **angol szabászati üzletet** nyitottam és készítek

mindennemű uri öltönyöket és egyenruházati fölszereléseket

legdivatosabb szabás szerint izlésesen kiállítva. Raktáron tartok angol, hazai és skót szövetszerű különlegességeket. Bármennemű libériákat elvállalok. Szíves pártfogást kérve, vagyok teljes tisztelettel:

Krajcsovics Antal.

IFJ. ANTAL JÓZSEF angol uri szabó

Breuer-ház, a Makói Takarékpénztár Rész.-társ. épülete mellett

Ajánlja mostan megérkezett legújabb őszi és téli angol szöveteit. Megrendelések elsőrangú kivitelben és a legjutányosabb árak mellett teljesítetnek!

Legujabb.

— Hallottad már, hogy jövőre Makón gyermek-kiállítás lesz?

— Hogyne. Én és férjem már készülődünk is rája.

Hogy lesz majd? . . .

Lázár haldoklik. Kálmán vigasztalja.

— Kálmán, mi lesz velem?

— Hát bizony mög halsz, Lázár.

— Hát aztán, Kálmán?

— Osztán eltemetünk, Lázár!

— Hát aztán?

— Osztán fü lesz belüled, Lázár!

— Hát osztán?

— Osztán gyün egy tehén és leleget!

— Hát osztán?

— Hát osztán, majd ha találkozok veled az országuton, azt fogom mondani: Lázár, Lázár, de mögváltoztál!

Orvosi rendelet ellen.

Egy elhízott makói disznóhentes az orvoshoz megy s kérdi, -hogyan mit használjon a hizás ellen.

Az orvos ajánlja, hogy menjen Márienbadba.

Egy hó mulva megjelen a disznóhentes ismét az orvosnál s panasolja, hogy egy dekát sem fogyott le.

Az orvos kérdi, hogy jutott Márienbadba?

— Gyorsvonaton utaztam, felelé a hentes.

— Én azt rendeltem Önnek, hogy menjen, de ne utazzon.

KEMÉNY BÉLA

KORONA-SZÁLLÓ vendéglő és kávéháza
KITÜNŐ ÉTELEK ÉS ITALOK!

Estéenként fölváltva

Purcsi Károly és Kolompár Béla

zenekara hangversenyez.

Minden vasárnap este nagy tombola értékes nyeremény-tárgyakkal.

Makói Uránia Színház.

Szombaton, nov. 1-én d. u. fél 5 és este 8 órakor és vasárnap, november hó 2-án délután fél 5 órakor és este 8 órakor rendes helyárrakkal műsoron:

A HALÁLTORONY,

nagyhatású dráma 3 részben. **Bandi lumpol**, komikus. **Az északi Philipinák**, természeti felvétel. **A ló-dektív**, kacagató.

Tisztelettel: az igazgatóság.

Minden szerdán és csütörtökön fényes előadás!

Üzletmagnagyobbítás.

Tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy üzletemet magnagyobbítottam, és ennek folytán raktáron tartom a **legfinomabb borokat**, kül- és belföldi **pezsgőket**, konyakokat, finom likőröket és **rumokat**, kül- és belföldi **ásványvizeket**. Kugler- és Suchard-féle csokoládét és kakaót. **Finom desszert cukorkákat**. Nagy raktárt tartok csomagolt és nyitott **teákból és teasüteményekből**, ugyszintén nyers kávékból is. A nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve, vagyok teljes tisztelettel:

KISS LAJOS kereskedő. (Megyeház-u.)

A legjobbnak elismert**Bächer-féle tükörcél ekék**

kormánnyal ellátva, **fogas és láncos boronák**, saját találmányu és szabadalmazott **vessző-utanzatu vaspálcás boronák**, ugyszintén a világhírű Melichár-féle **Unikum-Drill sorvető**, Imperator mütrágya és magvető gépek, Johnston-féle **kukoricaszár-aratógépek** előnyösen szerezhetők be:

LIPTÁK BÉLA

mezőgazdasági gépraktára és javító műhelyében
MAKÓ, Szentjános-tér.

Tutyi téli gúnyában.

Ki látott már ilyet, hogy hogy befütyültek a színház-mozinak. Pedig még most is nagy a hajlandóság a jó kis tanácsban, hogy adi a színházat, csak hoci a kauciót. A jó kis vállalkozóknak vót merszük letönni azokat a jó kis szentmiklósi részvényeket a város kasszájába, merhogy jó kis papír ez, aszonták, — mer ennek nem esik le a zár-folyama, mint az állam-papiroknak.

Hát ebbe nekik vót igazuk, de azé most már nem vöszik komolyan a jó kis ajánlatot. Azért csináltak bizottságot, csak az nem tudom, hogy ha nem vöszik komolyan, hát mé nem töttek be engöm is a bizottságba?

Tán mert a jó kis Szakács Márkus aszonta, hogy — kéröm erre a muzira vigyázni kő. Hát ha én vigyáznék, akkó biztos, hogy nem lönne buzi belőle.

Az a másik bolond, aki szintén itt szaladgál az utcán, oszt arru nevezetős, hogy egy krajcáré épen úgy összeveri a bokáját, mint én, nem akar rám ismerni. Aszongya, hogy bajkottár, mert én mungó vagyok, ő meg függetlenségi. Hijába montam neki, hogy mindegy az, mégis ő a nagyobb bolond, csak nem áll szóba velem, a jó kis bolond.

Kár pedig ugy henecegni neki, mert ő sem jut be a Lipótmezőre, mert nincs protekcioja, anélkül pedig hijába jó embör.

De furcsa, hogy mostanába olyan sok jó kis embör szaladgál itt a városba, olyankor, mikor nem igen szoktak: nappal. Aszongyák, hogy azok nem humoristák, mint jó magam, se nem házalók, hanem csak jelöltek, oszt vizitölnek, de nem a jó kis Gyula bácsiaál...

A jó kis Dominusz bácsi mög áthelözte az álog intézetjít a kasznárlakba, merhogy aszongyák, hogy itt diszkrétebb helön van a bót, mint ahun vót. Eddig akinek betönni valója vót, annak előbb a zóras bótba köllött menni, oszt ugy vissza körösztil a főtérön. Oszt nem gondóta senki, hogy mijáratban van, mer a zöreg Dominusz csak 3 lépésre mögötte csörgette a kúcsokat, most nem kő átmenni, csakhogy most meg nincs óras bót. Bátor én nem tom, hogy mi van azon szégyölni való. Ha neköm betönni valóm vóna, hát betönném, oszt nem szégyölném.

Csak lejjebb ment a gyesznóhus ára, mer muszáj vót. No, de most már sertésnek sem érdemős lenni, mert hogy nagyon ócsó, oszt aligha nem hig a leve...

A Dömötör-napi cselédpiacról.

I. Naccsága: (Kalapban, hogy nagyságának lássék, bár nem pászol.) Beállnál-e hozzám szentem! Nálam jó dolgod lesz. Nálam nem köll félni, hogy sok a munka, mert én magam is dolgozom! Ujjé, de hogy dolgozom! Nálam ugy leszel, mintha a lányom vónál, ugvis van nyolc, már ugvis mindegy!

Cseléd: Nem megyek, sok a gyerek!

I. Naccsága: Ejnye, ejnye, pedig gyühetnél, mert én hivatalnokné vagyok! Tudod-e? Jó dolgod lesz, meg lásd, milyen jó dolgod lesz, semmi dolgod sem lesz! No beállsz-e?

Cseléd: (Válaszra sem érdemesíti, csak megmutatja a másik felét.)

II. Naccsága: (Kendővel a fején.) No fiam, beállnál-e hozzám? Jó dolgod lesz nálam. Csak egy tehenünk van, de az is olyan jámbor.

Cseléd: Paraszthoz nem megyek!

III. Naccsága: (Szintén kalapban, szörnyen illik neki.) Hát én hozzám nem állnál be galambom? Nincs gyerek, a munka sem sok...

Cseléd: Zsidóhoz nem megyek!

IV. Naccsága: (Uri asszony.) Ha olyan válogatós vagy szentem, akkor talán hozzám beállnál. Én zsidó se vagyok, paraszt se vagyok, dolgod sem lesz nálam, mert én már korán reggel fölkelek, kimegyek a piacra bevásárolni, addig te alhatsz otthon, aztán ha fölkelsz, meg reggelizel szépen, beleülsz egy zsölyébe, és hogy ne unatkozz, majd az uram addig mulattat! Jó lesz? Beállsz-e hozzám?

Cseléd: Nem mék olyan helyre, ahol a naccsága velem szórakoztatja az urát...

Gyász esetekben temetésekhez

s mindennemű gyász cikkekben bevásárlások legolcsóbban eszközölhetők

özv. Gyurik Lajosné

„Órangyal“ disztemetkezési vállalatában
Makó, Fő-tér, Kenyér-piac, a Tökegy-féle házban.

Legmegbízhatóbb pontos, szolid kiszolgálás.

Egyszerű és pompadiszravatolás és áruraktár
ujjonnan, dusan, a legjobban berendezve.

Kukás János levele.

Tisztölt kisörkesztő Ur!

— No anyjuk e hun e olvasd, itt a Dongó!

— Hát e mán mi-csoda bogár?

— Nem bogár ez, hanem olyan ujság, akibe a zurakból kiszorult huncutság ülepődik le. Akik ezt nyomtatták, mögvanak azok kenve mind-dönféle zsiradékkal, mer mér azér, hogy a zurak piszkálják benne egymás orrát. Ládd hékás, nekünk parasz-toknak ugy jó, ha azok a lepörkölt ba-juszu urak egymást kontyorgattyák, csak az a baj, ha a zurak marakodnak, a parasz-tok sántulnak bele.

— Hát én mög aszondom, hogy ahelyött, hogy ezt a Dongót kierögetik a nép közé, inkább azokból a zuj tizesekből küdtek volna mindenkinek legalább egy darabot, igaz-e?

— Igaznak mán hogy ne vóna igaz, de mégis hasznát vesszük mi ennek a Dongónak, mer azér, hadd tanuljon a paraszt is ekis ranafériát, ne csak az városháza kondignációjából szödögesse az tudományt, a kit a Justh nagysága mög a gorótok erőgetnek ki magukból.

Éngöm is, mint Kövegy községe rivilis képviselőjét bé rangasziroztak az derakcióba, hát — mondok — kiszoritok magamból ekkis tudományt, így szüret táján büvebben telik mint máskor, nagyobb a fogalom; sűrűbb a ki-bejárás.

Csak jelős ujság ez a Dongó. Még a zembörök ábrázattya is kinyomódik benne, de nem valami ékös akkurátossággal a zigaz, mer azér, hogy a zalispánunk ábrázattya ugy nyomódott le, mintha a fölött vóna nagy szomorúsága, hogy ócsóbb lőt a hagyma. Pedig hejre legin vót valamikő, az időtájt a bajusza se vót lepörgölődve. A tekintetős főispány ur ábrázattya talán a nagyságos Nagy Károly császári és királyi tanácsos ur küdte bé az derakcióba. A zannyuk eieinte azt hitte, hogy minekutána katonai umiformisba állott ki, hogy balkáni katonatiszt. A Návay kögyelmes ur reportreját a zannyuk a falra akasztotta annak okábul, hogy szép embör. Nem az hogy szép, mondok, hanem van nékie annyi esze, hogy egész Küvegyüt ellátná, még maradna is annyi, hogy hőtigg mögérné vele.

Itt mifelénk szégyön platzon állunk, mer azér, hogy szöröncsétlen bikasorba jutottunk.

Az tanácsi gyűllés éngöm mög a törvénybirót kiröndött Szemiklósra bikavenni. Ki is acceptáltuk egy ojan oktalan állatot, aki szömre nézvést igön nömös kitartást mutatott, de a mi teheneinknél lepasszolt, oszt itt senkinek se hijják a zállatot. A zutcára se merök kilépni mán, mer a szomszédasszonyok utánam kiabál, hogy derága lösz a borjuhus Kukás bácsi. Hallgas — mondok — ögyön ki a fene szömélyesen és tulajdonjogilag, nem is parasztnak való a. Van itt ölég genge borju az eresztők alatt, csak szoptassátok. Ha ezen állat tovább is ijen untauglik és kedv hijján való lösz taglőztatni fog a falu élvezetire.

Tisztölöm jó egészséggel mindnyájukat. A gyerökök nőnek e mán, majd viszök nekik kurumpli cukrot, ha az piackor bérándulok.

Kukás János,

rivillis képviselő.

Hogy értette?

- Nagysád kérem, szereti a nyulat?
- Nagyon!
- No akkor jöjjön, löjjünk egyet.

A „Dongó“ előfizetési ára vidékre postán küldve egész évre 4 korona.

PAPP GYULA géplakatos MAKÓ, Héderváry-utca 6.

Készít e szakmába vágó minden-nemű munkákat jutányosan és

jótállás mellett javít motoros kerék-párokat, bicikliket és varrógépeket.

Tessék meggyőződést szerezni!

A legújabb és legjobb

magyar gyártmányu tükör-acél ekék, amelyek felülmulják a régebbi rendszerű összes ekéket, továbbá különféle gyártmányu **mütrágyaszorók**, uj és használt **vetőgépek, szecskavágók, répavágók, morzsolók**, valamint az összes gazdasági **gépujdonságok** a legolcsóbb áron kaphatók Makón

GULÁCSI JÁNOS

vasipartelep és gépraktárában. I., Dessewffy-tér 31.

Telefon 50. szám.

A királyok alkonya vagy a köztársasági Makó.

II.

Megérkezés.

A reggeli szürkület éppen hasadozni kezdett, amidőn a Maros hidján a napot megelőzőleg felbukkantam. A reggeli szellő hajfűrtjeimet kereste, majd csalódottan kopasz fejemet nyaldosta végig mohón, mint egy nagy darab marhasót. Nagy, lomha léptekkel érkeztem meg és kipirult arccal. A kép, amely elébem tárult a Maros partján: idillikus volt. Ott, ahol az én életemben — ezelőtt 927 évvel — nyomorult piszkos testemet fűrésztöttem a Rankli-féle hullámdában, most semmi sem volt. Illetve a parton egy Laokoon-csoportozat: Galambos Náci, Rákossy Gyuszi és Bóna rendőrkapitány. Az idő azonban sokat változtatott rajtuk. Náci orra egészen megfehéredett, Rákossy Gyuszi a pápa öszentsége még életében véghezvitt csodatételeiért Kayser unszolására szentté avatta. És hogy ünnepe is legyen: hushagyó kedd szenteltetett nekie, mint a mézárások védőszentjének. Lévén az ilyen hentesnép hivatásánál fogva vallásos, „Sanctus Julius de Carné“-t (ellesve a papoktól) igen gyakran emlegetik is. Csodatételeiről oldalakat beszél a legenda. Rendet csinált és éjjel egy alkalomkor kiáltására hirtelen egy rendőr jelent meg, megfékezte a dühöngő marhákat és az aljas disznókat, megszabván áraikat. Mellette Bóna nyurgajogász alakja meredt ki, mint a fene. De ő már nagyon elváltozott, ha beszélni, vagy írni kezdett, a végén még ő is tudta, hogy: mit akar hát? Oszta a szeme állása sem volt olyan rendőrös, hanem olyan szépen, okosan nézett, mint a Mihelics ur bernáthegyije. Amint oldalról odapillantottam, láttam, hogy egymás nyakába borulnak és sirnak. Miután érzékeny állatnak neveltek, rendkívül hatnak rájuk a mások könnyei. A Rákossy meg éppen olyan szép, nagy volt, mint egy krokodilé. De Náci sem kímélte váladékát, néha-néha olyan könny gurult le a szeméről, mint a zsidó-templom kupolája, benne Purjesz Móriccál. Csak Bónaé potyogott fukaron, mint Mágori Samuból a szó. Résztétel és karomon tavaszi felöltőmmel léptem elébök és miután köszöntem, illedelmesen, halk hangon, fájdalmaiknak forrását kutattam.

— Náci! Miért e könnyek? — kérdém mély részvétellel, miközben az együttérzés az én szemeimet is megnedvesítette.

— Siratjuk a város fürdőjét és velünk sir az egész nép, a megye, csak az urak nem, egye meg őket a fene!

— Hogyan? Hát ismét...

— Igen! Elrabolta ez a nyomorult Maros. Éppen 927-szer.

— Oh a szegény! — szólottam busan — fogadja polgármester ur az én nevemben is részvéteimet.

— Köszönöm barátom! De mi nem esünk kétségbe. Éppen ma értesített az orsovai polgármester, hogy fürdőnket megtalálták s abban a pillanatban lefülelték, amidőn a magyar határon át akart szökni a hálátlan.

— De az Istenért polgármester ur, hiszen hazahozatala rengeteg pénzt fog felemészteni.

— Oh kérem — felelt Náci mosolyogva, ez semmi. Tavaly a Fekete tengerből huzattuk haza. Ha majd itthon lesz, megkötjük egy pár vasmacskával, igaz, hogy ez nem sokat ér...

— Talán akkor — reszkíroztam meg — jobb lenne szelid macskákkal megpróbálni... Náci csak mosolygott, majd hirtelen felénk fordulva indítványozta, hogy menjünk a városba. Megindultunk a város felé. Félkilenc lehetett, amidőn a Hold-utca sarkán befordultunk. Itt szemembe ötlött egy óriási tér, közepén egy hatalmas szoborral. Bucsut vettem tőlük s lépteimet a szobor felé irányoztam. Bántott a kíváncsiság: vajjon ki állhat itt oly merészen?

(Folyt. köv.)

Mi a különbség Makó és Budapest között?

Makón minden házban van *Dongó*, és nevetnek rajta, — Budapesten minden házban van *poloska*, és mérgelednek rajta.

Fényképező készülékek

és hozzávaló kellékek
állandó raktára

eredeti gyári áron.

SOMMER JÁNOS

órák és ékszerész, MAKÓ.

DROGÉRIA MAKÓ, Fő-tér. (Kasznárlak.)

Raktáron a legfinomabb bel- és külföldi illatszerek.

Pipere-szappanok.

Kozmetikai cikkek. Arc- és
kézapoló szerek.

Finom francia gummikülönlegességek.